

Ahmet Alıcı (efsane)

- şiirler -

Yayın Tarihi:

5.9.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ahmet Alıcı (efsane) (EFSANE 2000)

' HER GÜN YENİ BİR BAŞLANGIÇTIR... '
.....MENZİLİ IRAK OLANIN ADIMLARI BÜYÜK OLMALI.....

*****...BEN...*****

Altmış dört yılında TOKAT'TA doğdum
Acılar içinde gerçeği buldum
Dünyada yaşayan bende bir kulum
Yüzüyorum ömür denen bir salda.

Tohumken toprağa düştüm delice
Üç gülüm yetişti şu yeryüzünde
Maksadım yol açmak sevgi gölüne
Yürüyorum uzun, ince bir yolda.

Kalemim kıvılcım, gönlüm terazi
Dilim bedenimin çalan bam teli.
İster dahi deyin, ister zırdeli
Şakıyorum kuru, kırık bir dalda..

Ahmet Alıcı (efsane)

&&... Ayrılmam Gülüm Senden...&&

Sen çiçeksen ben yaprağım.
Sen aşk isen, ben sevdayım.
Sen ağaçsan, bende dalım.
Ayrılmam gülüm senden...

Çeşme olsan suyun olur,
Naaş olsan kuyun olur,
İnsan isen huyun olur,
Ayrılmam gülüm senden...

Kafes olsan bülbülünüm.
Aşık isen, ben gönlünüm.
Sen, ip isen kördüğümüm.
Ayrılmam gülüm senden...

Sen el isen ben parmağım.
Sen dal isen ben yaprağım.
Evren olsan ben dünyayım,
Ayrılmam gülüm senden...

Kâğıt olsan kalem olur,
Mehtap olsan gecen olur,
Yolcu olsan yolun olur,
Ayrılmam gülüm senden...

Cümle isen kelimeyim.
Dert sen isen, ben dertliyim.
Canımdan çok sevdiğimsin
Ayrılmam gülüm senden...

Terzi olsan iplik olur,
Gözler olsan kirpik olur,
Sen, et olsan tırnak olur,
Ayrılmam gülüm senden...

(1981 – TOKAT/ Erbaa)

Ahmet Alıcı (efsane)

**** **Bencil olma....!** ****

Sirtını çevirdiğinde
Sıvazlayan bir el...
Mutluluk şefkatiyle,
Öyle ise.....
Tanımak zorundasın
İnsanı,
İnsanlığı...

Bencil olma!
Kendine gel artık.
Çünkü hayat,
Şevenlerin, sevmesini
Bilenlerin hayatı.
Sev insanlığı
Sev doğayı,
Sev hayatı,
Bağlan yarınlar ki...
Yaşamaya gücün olsun.....! ! !

(1979- İstanbul)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Ben...*****

Altmış dört yılında TOKAT'TA doğdum
Acılar içinde gerçeği buldum
Dünyada yaşayan bende bir kulum
Yüzüyorum ömür denen bir salda.

Tohumken toprağa düştüm delice
Uç gülüm yetişti şu yeryüzünde
Maksadım yol açmak sevgi gölüne
Yürüyorum uzun, ince bir yolda.

Kalemim kıvılcım, gönlüm terazi
Dilim bedenimin çalan bam teli.
İster dahi deyin, ister zırdeli
Şakıyorum kuru, kırık bir dalda..

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Dostlarım...*****

Arkamdan söylenen her söze bakıp,
Ellerden sormayın! Dostlarım beni.
Benim gönül kapım herkese açık,
Yabancı görmeyin! Dostlarım beni.

Namluyu dayayıp alın çatıma,
Hiç korkmadan çekin tetiği bana,
Kalleslik edipte sakın hunharca,
Arkamdan vurmayın! Dostlarım beni.

Gözümde görmezsin hiçbir korkuyu,
Beni öldüremez düşman kurşunu,
Çevirip sineme sitem okunu,
Dilinen vurmayın! Dostlarım beni.

Olmasa bile, bir mezar taşım,
Şılda bir yolda olsun mezarım,
İsterse çiğnesin candan dostlarım,
Gurbette koymayın! Dostlarım beni.

(30.05.1993-BİTLİS)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****... Çocukluk ETTİK ...*******

Ne güzeldi,
Çelik çomak oynayıp,
Misket peşinde koşmak.
Kuşlar kadar şen, şakrak
Sokaklarda oynamak.
Çocukça duygularla
Bir şekerle mutlu olmak.
Büyükleri taklit edip,
Hayaller kurmak.

Büyüme..! ! ! ..,
Savaş alanına silâhsız girmek,
Denizin ortasına can yeleksiz,
Düşmekmiş meğer.
Galiba.....
Biz büyümele,
Çocukluk ettik...! ! ! !

(29.11.1994-MANİSA/Demirci)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****... Gökten GÜNEŞ YOLDA Gel! ...*****

Aşkımız bir şarkıydı, dillendi hüzünlerde,
Seslendi! Köşe, bucak şarkı oldu dillerde,
Duygularım yelkensiz gemi aşk denizinde
Rotamı çizeceksen deli rüzgâr olda gel...!

Duman ol! dağlarımda başımda essin yelin,
Çınliyorken durmadan kulağımda hoş sesin,
Yarama merhem olur, derman olur nefesin,
Geleceksen eğer ki! Çareleri bul da gel...!

Sen deniz ol! Ben nehir, sana coşup çağlayım,
Ovalardan geçip de yüce dağlar aşayım,
Bir kıyıda, ya da bir sahilde buluşalım,
Sevda denizlerinden mutluluklar çal da gel...!

Baharımda çiçek ol! Dalımda yeşil yaprak
Karanlık gecelerim senle aydınlanacak,
Sevdamın umutları senin ile doğacak,
Aşkıma ışık olsun, GÖKTEN GÜNEŞ YOLDA gel...!

(04.10.1992 - BİTLİS)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****..... Eleştir Beni*****

İstersen yazar ol! İster şair ol!
İster ulema ol! İster kâmil ol!
Hiç mektep görmemiş kara cahil ol!
Bir yerlerden duy da eleştir beni.

Deki, bu şiirler daha çocukça,
Böylemi yazardı bir şair olsa,
Şunlar yanlış deyip kalbimi kır da,
Duygumu tenkit et eleştir beni.

Daha yeni yetme sen bir toysun de,
Pişmen gerek senin henüz hamsın de,
Al gönlümü şiir gibi işle de,
Kendi üslubunda yetiştir beni.

Yerlere at gitsin şiirlerimi,
İster zincire vur bu ellerimi,
İster al elimden KIR ŞU KALEMİ,
Bir sır gibi bırak dolaştır beni.

Başlığı, dizeyi, beni eleştir
De! bu senin değil, şunlar taklittir.
Doğruyu göster de beni yetiştir.
Erenler katına ulaştır beni.

Çok güzel deyip de kötülük etme
Hata bul yazıma, şiirlerime
Duygumu eleştir şunlar yanlış de,
Aşkın deryasına kavuştur beni.

İstersen kıyasla beni YUNUS'la,
De ki! örnek sana yüce MEVLANA,
İster toprağımı aşkla yoğur da,
Ruhumla MEVLA'YA ulaştır beni.

Doğru yolu göster sana varayım,
Bir kıvılcım yeter aşka yanayım,
Sevmeyi öğret de umman olayım
YUNUS'A, MEVLA'YA eriştir beni.

Örnek göster bana KARACAOĞLAN'I,
İster MEVLANA'YI, İster FERHAT'I
İstersen al da şu naçiz canımı,
İstersen rahmete kavuştur beni..

(05.10.1992-BİTLİS)

Ahmet Alıcı (efsane)

\\...Özgürlük...//

Dört duvar arasında,
Gözlerim mahkûm.
Gönlüm ve duygularım,
Özgür...

Yaylalardaki doru taylor,
Mavi gökyüzündeki,
Kuşlar kadar hür...
Düşüncelerim...

Özgürlük.....,
Bir kelime,
Kelimelere sığmaz,
Özlemlerimse....

(12.10.1992- BİTLİS)
"ANA Antolojisi-1993" Antolojisinde yayınlandı

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Aşk'tan Değil mi? ...*****

Mevlana'yı bendinde döndüren himmet,
Mecnun'u çöllere düşüren kudret,
Ferhat'a dağları deldiren kuvvet,
Yunus'un yanıışı Aşk'tan değil mi?

Sevdanın ateşı düşünce kalbe,
Feryatlar yükselir ahu zar ile
Boynu bükük duran gönül gülüne,
Bülbülün ötüşü Aşk'tan değil mi?

Kalemler dillendirir nameler söyler
Kâğıtlar gönülden sevdayı dinler
Duygular üstünde çırpınan eller,
Şairin yazışı Aşk'tan değil mi?

Gönüller sızlatan inleyişinde,
Parça, parça hasret perdelerinde
Bin bir hisle dolu her bir telinde
Aşığın deyişi Aşk'tan değil mi?

(02.02.1993- BİTLİS)
"ANA 1993-2" Antolojisinden

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Aynı yerdeyim...*****

Pişman olup bir gün dönersin diye
Bırakıp gittiğin aynı yerdeyim.
Bir selam göndermek istersin diye
Bırakıp gittiğin aynı yerdeyim.

İnanmıyorsan sor dostu, düşmana
Bir selamın bile ilaç yarama
Döneceksen eğer adres arama
Bırakıp gittiğin aynı yerdeyim.

Sen gittin gideli, gülmedi yüzüm
Şu seven gönlümden eksilmez hüznün
Özleminle dolu gecem, gündüzüm
Bırakıp gittiğin aynı yerdeyim.

Güzelliğın solup terk edilirsın
Kötü şöhret ile dile düşersen
Eğer sevilecek bir yer istersen
Bırakıp gittiğın aynı yerdeyim.

O ela gözlerin yaşla dolarsa
Gönlün sığınacak bir kalp ararsa
Gideceğın başka bir yerde yoksa
Bırakıp gittiğın aynı yerdeyim.

(17.10.1993- Manisa/ Demirci)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Bilmeyen mi var? ...*****

Hep kazık atarsın candan dostuna
Pabucu ters giydirirsin şeytana
Bürünsen bile kuzu postuna
Ne kurt olduğunu bilmeyen mi var?

Her şeye zoraki gülümsesen de
Her ne kadar tatlı hoş görünsen de
Koku sürünsen de yağdanlık ile
Mikrop olduğunu bilmeyen mi var?

Dostluk, sevgi sende maddeye bağlı
Bulur elbet bir gün mazlumun ahı
Emeğim desen de çaldığın malı
Hırsız olduğunu bilmeyen mi var?

Allah hakkı için tilki gibisin
Menfaat uğruna etek öpersin
Doğruyum, dürüstüm, gururum dersin
Alçak olduğunu bilmeyen mi var?

(27.04.1993- BİTLİS)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Farklı...*****

Öyle büyüklenme soyumuz aynı,
Bedenlerimiz bir, çulumuz farklı...
Havamız, suyumuz, dünyamız aynı,
Menzilimiz bir de, yolumuz farklı...

Et ile kemikten vücut çatımız,
Birbirine benzer alın yazımız,
Düşünüp, konuşan, biz bir insanız...
Kalıbımız aynı, yüzümüz farklı

Birimiz sirkeyiz küpün içinde,
Diğerimiz şarap altın kâsede,
Hiçbir farkımız yok, dış görünüşte,
Özümüz aynı da, tadımız farklı...

Asıl önemlisi işte burası,
Ölümün dünyada yokmuş ilacı,
Bahane olurmuş bir baş ağrısı,
Cenazemiz aynı, salımız farklı...

Hepimizin soyu Adem'le, Havva,
Tüm insanlar, çocuk gelir dünyaya,
Kimimiz sarışın, kimimiz kara,
Kanımız aynı da, tenimiz farklı...

Ben sana yabancı, sen bana bir el,
Öyle uzak durma! Tanışalım gel...!
İnsan saz misali, dil ise bir tel,
Notamız aynı da, sesimiz farklı...

Soğan gibi yalnız kabuktan olma,
Okuyup öğren de, kulaktan dolma,
Özüne sahip çık! Uzakta durma,
Hepimiz insanız, adımız farklı...

(Baş.- 08.11.1993 -İstanbul, Bitirme-24.08.2006-Ordu)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Gelsin...*****

Yer yok içimizde hiçbir namerde
Bu gün çok muhtacız beraberliğe
Eli silah tutan haydi cepheye
Vatan hepimizin diyenler gelsin...

Anlayın artık! Bu, düşman oyunu
Bölmek istiyorlar bu güzel yurdu
Depreşsin içinde milli bir duygu
Vatan uğruna baş koyanlar gelsin...

Bayrağa renk veren öz kanı ile
Sanmasınlar ki! Bayrak düşecek yere
Taşdığı kanın her zerresinde
Vatan aşkı ile yananlar gelsin...

Hiç boyun eğmedik zalim düşmana
ÇANAKKALE şahit, bir de SAKARYA
Toprağı yoğurup ŞEHİT kanıyla
Aşılmaz bir kale yapanlar gelsin...

Korumak için bu güzel ülkeyi
Gönülden getirip yüce tekbiri
Namlunun önünde kalkan misale
Yüreğini siper edenler gelsin...

Ecdadımız gibi tam anlamıyla
Gücünü gösterip bütün dünyaya
Mürekkep yerine asil kanıyla
Tarihlere destan yazanlar gelsin...

(25.04.1993- BİTLİS)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Gitme...*****

Hasretin içimde yaralar beni,
Gönül yarasını sarmadan gitme!
Ardından ağlayan bir çeşme gibi,
Akan gözyaşımı silmeden gitme!

Seninle yaşamak ne de güzeldi,
Kara kışta bile bahar gelirdi,
Bana bıraktığın çileyi, derdi
Bari dermanını vermeden gitme!

Zaten yaşayamam ben senden ayrı,
Yarına bakacak umut kalmadı,
Boynuma taktığın aşk halkasını,
Kendi ellerinle kırmadan gitme!

Dermansız bırakma gönül sızımı,
Artık gecelerde çekmez nazımı,
Alnıma yazdığın kara yazımı,
Birkaç kurşun ile silmeden gitme!

İnan! Bu gidişin ölümüm olur,
Haydi! çekinmeden son arzumu sor,
Ellere bırakma beni kendin vur!
Bir kuru mezara atmadan gitme!

(10.12.1994- Manisa/ Demirci)

Ahmet Alıcı (efsane)
"Ozanlar Sevgi Yumağı" Antolojisinden

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Gözlerim...*****

Kara kışlar yağdı gönül dağıma,
Geleceğin Yaz'ı bekler gözlerim.
Bir kuru ateşi can ocağıma,
Yakacağın anı bekler gözlerim.

Baş koymuş giderim bu aşk yolunda,
Umutlarım artık kaldı yarına,
Huzur bayrağını gönül burcumda,
Dikeceğin anı bekler gözlerim.

Ne yaptım, ne ettimse dinmedi,
Aradı geçtiğin yerde izini,
Kararan dünyama bir güneş gibi,
Doğacağın günü bekler gözlerim.

Sitem sofrasından payımı aldım,
Yürüdüğüm yolda hep yalnız kaldım,
Bilmem ki! Ne zaman doğar şafağım,
Bazen dalar, dalar gider gözlerim.

Göç eyledi mutluluğum uzağa,
Hiç bir ışık görünmüyor ufukta,
Boyun büküp bakıyorken bahtıma,
Bazen dolar, dolar taşar gözlerim.

(10.01.1995- Manisa/ Demirci)
"Ozanlar Sevgi Yumağı" Antolojisinden

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Gücün Yeter mi? ...*****

Zalim gurbet elde sürünüyorsan,
Bir an cemalini göremiyorsan,
Ölmek isteyip de ölemiyorsan
Hasreti yenmeye gücün yeter mi?

Genliğin biterken hayat yolunda,
Tutuşurken gönlün aşkın narına,
Sevgili uğrunda Ferhat olsan da,
Dağları delmeye gücün yeter mi?

Uyku girmez ise gecelerine
Gönlündeki sevgin, sanki elemse
Kara sevda sende, verem gibiyse
Dermanı bulmaya gücün yeter mi?

Kara yazı varsa alinyazında,
Değıştirmek için çabalasan da,
Kendine ne kadar şans tanısan da,
Kaderi yenmeye gücün yeter mi?

(1992- BİTLİS)

“Ozanlar Gönül Kervanı” Antolojisinde yayınlandı.

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Güzel ...*****

Dost bağında bülbül olmuş şu gönlüm
Dalında açılan gonca gül güzel.
Hasret acısıyla bitmeden ömrüm,
Acıya dayanan bel başka güzel.

Sevdanın ışığı aydınlığında
Yürüdüm yıllardır bu aşk yolunda
Bir an cemalini görmek uğrunda
Sevgiliye giden yol başka güzel.

Nemlenmiş gözlerim ahu zar ile
Bir mabet olmuşum kendi sevgimle
Dualarım sana ibadetim de
Mabede çevrilen yüz başka güzel.

Tel tel olur iken ak, saçlarımda
Ecele koşarken her yarınımda
Sararmış geçliğim, umutlarım da
Kuruyan yaprakta dal başka güzel.

Açtım ellerimi bak yine sana
Biraktın gönlümü acı hicrana
Hep böyle boşluğa uzanmaktansa
Sevgiliye açılan kol başka güzel.

Boynum bükülü zaten doğuştan
Bıkmış garip gönlüm ayrılıklardan
Gözümünden süzülen masum damladan
Aşk ile konuşan dil başka güzel.

(02.02.1989- Kırklareli/ Pehlivan köyü)

"Ozanlar Gönül Kervanı Antolojisinde ve Müzik Magazin Dergisinde yayınlandı", (1992 Yılında ilk yayınlanan şiirim.)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Kim suçlu? ...*****

Getirip şarabı zezem diyerek,
İçiren mi suçlu, Biz mi suçluyuz?
Saklayıp dikenini, yüze gülerek,
Batıran mı suçlu, Biz mi suçluyuz?

Kilise bir yanda, cami bir yanda,
Bir yanım Avrupa, bir yanım Asya,
Kim getirdi bizi, böyle ortaya,
Getiren mi suçlu, biz mi suçluyuz?

Toz pembe gösterip bize hayatı,
Tersten okutmuşlar yüce kitabı,
Sırtımıza vurup derdi, günahı,
Çektiren mi suçlu, biz mi suçluyuz?

Bir çıkar savaşı düşmüş araya,
Evlat düşman olmuş ana, babaya,
Merhem diye tuzu basıp yaraya,
İnleten mi suçlu, biz mi suçluyuz?

Daha ben bu yolda yeni yetmeyim,
Doğruyu, yanlışını nerden bileyim,
Kim ne söylediye onu dinledim,
Öğreten mi suçlu, ben mi suçluyum?

(06.05.1994- Manisa/ Demirci)
"Ozanlar Sevgi Yumağı" Antolojisinden)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Ne Hoş...*****

Susamış bu gönül, aşka, sevdaya
Her şeye razıyım bu çetin yolda,
Bir tek kelimeyi bilmek uğruna,
İlim dergâhında dövülmek ne hoş...

Bir âlim önünde saygıyı bilmek,
Muteber insandır dinlete bilmek
Meclislere girip itibar görmek,
İnsanlar içinde sevilme ne hoş...

İnsanı kul yapan kendi ameli
Sağlam yere atmak gerek temeli
Ahir et gününde cambaz misali
Sırat köprüsünde yürümek ne hoş...

Bütün doğruları özde toplamak
Her musibetten bin ibret almak
Fazilet yolunda bir örnek olmak
İçi dışı aynı görünmek ne hoş....

(05.10.1993- Manisa/ Demirci)
"Ozanlar Gönül kervanı" Antolojisinde yayınlandı.

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Ne Sanıyorsun...*****

Bir anlık hevesi fazla büyüttün
Söyle, sen kendini ne sanıyorsun?
Bir günü tutmuyor, geçen bir günün,
Söyle, sen kendini ne sanıyorsun?

Aslı'ya, Şirin'e nazın benzemez,
Leyla'ya, Arzu'ya sözün benzemez,
Onlara makyajla yüzün benzemez,
Söyle, sen kendini ne sanıyorsun?

Ferhat'a dağları deldiremezsin,
Mecnun'u çöllerde gezdiremezsin,
Aşk ateşini söndüremezsin,
Söyle, sen kendini ne sanıyorsun?

Tırnağın ojeli, dudağın boya,
Kimler güzel dedi, bilmem ki sana,
Aynaya bakıp da hayaller kurma,
Söyle, sen kendini ne sanıyorsun?

Kendinden başkayı sevemezsin ki!
Kalk gidelim desem gidemezsin ki!
Çok mu kolay sandın aşkı, sevgiyi?
Söyle, sen kendini ne sanıyorsun?

(01.01.1994- Manisa / Demirci)
"Ozanlar Gönül Kervanı" Antolojisinde yayınlandı.

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Nerdeydin? ? ? ...*****

Annene sor güzelim, neden erken doğmadın?
Ya ben erken doğmuşum, ya da sen geç kalmışsın
Böyle yaşlı bir kula nasılda sevdalandın
Umutlarım sevgiye doğar iken nerdeydin?

Geç kalmışsın güzelim baharım geçti benim
Küllenmeye yüz tutmuş, kalbimde aşk ateşim
Dört bir yana dağılmış zaten sevgi küllerim
Gönlüm aşk ateşiyle yanar iken nerdeydin?

Yorgun düşmüşüm artık delikanlı değilim
Bir göz kırpıncaya dek geçti benim gençliğim
Aşkın denizlerinde durulmuş gönül selim
Gözlerim aşk bağıını sular iken nerdeydin?

Yeni doğan güneşsin sevgi ufuklarında
Açılmamış çiçeksin henüz sevda çağında
Kendine bir dünya kur, beni burada bırak da
Duygularım baharda açar iken nerdeydin?

(12.10.1992- BİTLİS)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Nereye Gidiyorum? / Bir Yol Gösterin! ...*****

Susamış gönüllerde sevgiydim, aşkımdı,
Öyle bir sevda ki bu, insanı aştım
Ne amansız bir gidiş, düz yolda şaştım
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Karacaoğlan ile tanışmaya mı?
Yüce Mevlana ile buluşmaya mı?
Yoksa koca Yunus'la yarışmaya mı?
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Ne Yunus'um, ne Ferhat, ne fuzuliyim,
Tutuşan gönüllerde bir aşk seliyim,
Belki şu dünyada bir zırdeliyim,
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Sırtıma vurup onca hasreti, kini,
Satıp da iki pula yüce sevgiyi,
Geride bırakarak kalan her şeyi,
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Çıkmaz bir sokaktayım delicesine,
Şanki darağacında ölürcesine,
Erenler dergâhına girercesine,
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Bulup iki hecede insan soyunu,
Ölümlle son buldurup hakkın kulunu,
Yoksa bulmak için mi doğru yolumu?
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Hirâ dağında haktan iz bulmaya mı?
İblis gibi ateşten öz almaya mı?
Ya! Piramitler gibi sır kalmaya mı?
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Ne Mecnun'un çölüyüm, ne de kır gülü,
Ne sakinin kadehi, ne de sır küpü,
Bu sevgi içerimde sanki dert yükü,
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Gönülleri hoş tutan saki değilim,
Dostun gülistanında baki değilim,
Canlara susamış bir çani değilim,
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

Doğruluğu söz ile özde bulup da,
Gönlümdeki saraya bir taht kurup da,
Bunca emeği bile bir hiç sayıp da,
Nereye gidiyorum? BİR YOL GÖSTERİN!

(11.10.1992- BİTLİS)
"ANA Dergisi-1993 Sayı:206 " dan

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Senden Sonra...*****

Hayatım deęiřti gittin gideli,
Benim için glmek, zor senden sonra.
Hasretin önümde bir perde gibi,
Benim için sevmek, zor senden sonra...

Unut o zalimi gitsin dediler,
Çektiğin acılar bitsin dediler,
Gönlümün sesini dinlemediler
İnan ki! Huzurum yok senden sonra...

Kimi deli dedi, kimi divane,
Çoęu dedi içki, buna bahane
Hasretin düřürdü beni bu hale,
İnan ki! Yaşamak zor senden sonra...

Dostlar birer, birer beni terk etti,
Tanıdıklar ise selamı kesti,
Yalnız yenedim ben bu hasreti,
İnan ki! Hiç dostum yok senden sonra...

Hasretin karanlık zindanındayım,
Deva bulmaz derdim acılardayım,
Bir türlü bitmeyen sancılardayım,
Hasret ierimde kor senden sonra...

Seni beklemekten řu gönlüm bıktı,
Gönül sarayında tahtını yıktı,
Yokluęun bitirdi umutlarımı,
Artık yarınlarım yok senden sonra...
(Benim için yarın yok senden sonra...)

(18.02.1994- Manisa/ Demirci)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Şair Değilsin! ...*****

Kılı, kırk yarıp da yazamıyorsan,
Dertleri neşeye saramıyorsan,
Her heceye bin his katamıyorsan,
Bence sen daha bir şair değilsin!

Ateşle barutu yan yana koyda,
İnfilak etmesin maharet burada,
Âlimle zalimi aynı potada,
Yakamıyorsan sen şair değilsin!

Acıyı işleyip gönül örsünde,
Sevdayı yoğurup beyin testinde,
Duyguyu süsleyip kelimelerle,
Yazamıyorsan sen şair değilsin!

Boş şeyler içinde hayal kurdunsa,
Olur olmaz şeye yazı yazdınsa,
Belirli bir çizgin kalıbın yoksa
İnan ki dostum sen şair değilsin!

Serbesti, ölçüyü denemediysen,
Dörtlüğü, aruzu sevemediysen,
Yunus'la, Mevla'ya eremediysen
Bence sen daha bir şair değilsin!

(10.01.1993- BİTLİS)
"ANA Antolojisi 1993-2" yayınlandı

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Yetmiyor...*****

İnsanlığa açtım seven gönlümü,
Düşündüm de, bir tek kula yetmiyor.
Fikirlere yasakladım ölümü,
Sahibiyle kaybolup da gitmiyor.

Sevgi bir ışıktır karanlıklara,
Kin, nefret olmazmış o aydınlıkta,
Mutluluğa hasret kalmış dünyada,
Kötüler de öldürmekle bitmiyor.

Kulu sevmek gerek insan diyerek,
Çocuklar yarının büyüğü demek
Onları eğitim, öğretmek gerek
Doğurup ortaya salmak yetmiyor.

Şaygı duymak gerek tüm fikirlere,
İncelemek gerek ama iyice
Şu hayat yolunda körü körüne,
Bir saplantıyla da ömür bitmiyor.

Sineye çekmeden öyle her şeyi,
Açık olmak lazım toprak misali,
Elde etmek için yüce gerçeği,
Araştırmak gerek sormak yetmiyor...

(29.07.1993- BİTLİS)
"ANA Antolojisi 1993-2" yayınlandı

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Yok...*****

Umut diye dikildim her kapının önünde,
Tüm kapılar kapandı set çekildi önüme,
Meğer düzen başkaymış ne bileydim âlemde
Arkamda dikilecek dağ gibi bir dayım yok...

Hiç kimse okumasa, hiç kimse bilmesede,
Sevgi öğretsem yeter, bir tek insana bile,
Bıkmadım, usanmadım, yazacağım ömrümce,
Benim artık bu yolda pes edecek gözüm yok...

Dostluk, kardeşlik için yıllarımı adadım,
Her fikre saygım var, insanlığa barışım,
Sevgi denizlerine umutla yelken açtım,
Cehalet deryasında boğulacak özüm yok...

Birçok meclise girip, nice nutuk dinledim,
Sevginin deryasından doldu da gönül testim,
Barış, dostluk uğruna şakıyor mahzun dilim,
Doğru sözün üstüne söylenecek sözüm yok...

Yürüyorum yılmadan, usanmadan, bıkmadan,
Kalem elimden düşmez bu can tenden çıkmadan,
Bir şeyler götürmem lakin yalan dünyadan,
Bir eser bırakmadan gitmeye niyetim yok...

(31.08.1993- Manisa/ Demirci)
"Ozanlar Sevgi Yumağı" Antolojisinden

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Yol mu Bıraktın? ...*****

Çok özledim seni gel! diyorsun da
Ârdından gelecek yol mu bıraktın?
Eski günlerine dön! Diyorsun da
Geriye dönecek hâl mi bıraktın?

Aramıza koydun yüce dağları
Ayağıma vurdun prangaları
Kördüğüm ettin de bütün yolları
Bana tutacağım dal mı bıraktın?

Şu fani ömrümü ziyan ettin de
Bana yaşanacak gün mü bıraktın?
Baharımı benden çalıp gittin de
Daha koklanacak gül mü bıraktın?

Hayalin konuştu hasretim ile
İsmin dudağımda hep hece, hece
Ezgi oldu adın gecelerime
Başka söylenecek söz mü bıraktın?

(06.06.1993- BİTLİS)

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Yolmuşlar Seni...*****

Dalların yeşerip, filizlenmeden
Görüp dost bağından çalmışlar seni,
Henüz goncaların, çiçeklenmeden,
İssiz bir köşede yolmuşlar seni.

Yalvarıp, yakarıp feryat etmişsin,
Lanet olsun böyle kader demişsin,
Duydum ki gurbette gün görmemişsin
Çamurdan çamura sürmüşler seni

Doğduğuna bile pişman olmuşsun
Mutluluk beklerken hüsrân bulmuşsun
Bir çiçek misali erken solmuşsun
En son bataklıkta görmüşler seni.

Gonca iken solmuş bütün güllerin
Terk edip de gitmiş tüm sevdiklerin
Yüzüstü bırakmış dost bildiklerin
Aç kurtlar önüne atmışlar seni.

Nihayet kaderim gülecek diye
Hayaller kurmuşsun boş bir sevgiye
Çektiğin acıya mükâfat diye
Bir kıymet bilmeze satmışlar seni.

Allah eksik etsin böyle kaderi
Perişan haline içim eridi
Duyunca, ağladım çektiklerini,
Sonunda boş yere vurmuşlar seni...

(28.10.1993- Manisa/ Demirci)
"Ozanlar Gönül Kervanı" Antolojisinde yayınlandı.

Ahmet Alıcı (efsane)

*****...Zamanıdır...*****

Birlięe muhtacız biz, uyma eller sözüne
Kardeşlerine karşı kin düşmesin özüne,
Sıkıca kenetlensek, dünya vız gelir bize,
Uyan artık kardeşim! Ayanın zamanıdır.

Türk, Türk'e düşman olmaz, bu ülke hepimizin,
Hiç kimseye verecek toprağımız yok bizim.
Parça, parça edilmiş yaralı yürek bizim,
Kanayan bu yarayı sarmanın zamanıdır.

Şeker diyerek zehri katmışlar aşımıza,
Her türlü çorapları örmüşler başımıza,
Haset tohumlarını ekmişler aramıza,
Artık verem otunu sökmenin zamanıdır.

Dalmışız bir hayale geçmişini unutmuşuz,
Gerçeği göremeden uçuruma koşmuşuz,
Bir gaflete kapılıp yıllarca uyumuşuz,
Titreyip kendimize dönmenin zamanıdır.

Uzay çağına doğru koşuyorken şu dünya,
Beraber gitmeliyiz iki binli yıllara,
Bu kavgayı bırakıp, doğacak çocuklara,
Cennet gibi bir dünya kurmanın zamanıdır.

(10.10.1993- Manisa/ Demirci)
"Ozanlar Sevgi Yumağı" Antolojisinden

Ahmet Alıcı (efsane)

.X.*... Sende İnsansın ...*.X.

Meleksin derseler sakın aldanma!
Düşünüp, konuşan, sende insansın...
Kral diyorlarsa hayale dalma...!
Üzülüp ağlayan sende insansın...

Öyle bir gönül ki...! Dipsiz bir kuyu.
Ne umut, ne servet doyurmaz onu.
Bir gün bulacaksın o doğru yolu.
Umutla yürüyen sende insansın...

Dünyanın derdine göğüs gerersin.
Bazen nefret eder, bazen seversin.
Eller senin için ne derse desin.
Her şeye rağmen sende insansın...

(03.03.1993-MANİSA / Demirci)

Ahmet Alıcı (efsane)

/*...Gönlüm İlkbahar...*/

Hiç bakmayın yaşlı göründüğüme,
Daha gönlüm henüz on sekizler de.
Zemheriden, karakıştan bana ne...
Benim gönlüm her çağında ilkbahar.

Her sevgi uğruna dağları aştım,
Dostumun bağında cümbüştüm, sazımdı,
Sonbahar gelse de kurumaz dalım,
Gönlüm her anında çiçekli bahar.

Coştukça coşuyor gönlümün seli,
Ne kin, nede nefret, yıpratmaz beni,
Dert ile kedere vurduğum zinciri,
Şu deli gönlüme her gün ilkbahar.

(30.08.1993- Manisa/ Demirci)
'ANA Antolojisi-1993-2' Antolojisinden

Ahmet Alıcı (efsane)

/İ*...Bir Ağaç Dik! ...*/İ

Yaprağı, çiçeği, dalı olmasın
Bir ağaç dik! Başucuma ne olur.
Baharda açmasın, güzde solmasın
Bir ağaç dik! Başucuma ne olur.

Gövdesi tek olsa da kökü üç olsun
Bir eşini daha bulmak güç olsun
Gölgesinde oturmak da suç olsun
Bir ağaç dik! Başucuma ne olur.

Kimi ibret alsın, kimi hak desin,
Kimi bu ağaca muhtaç çok... Desin
Gören, yeryüzünde başka yok desin
Bir ağaç dik! Başucuma ne olur.

Bakan kederli bir hayale dalsın
Kimi umutlansın, biri ağlasın
Bazen acı versin yürek dağlasın
Bir ağaç dik! Başucuma ne olur.

Adı hiç fark etmez (DAR) veya gürgen
Ölümü düşünsün bir kere gören
Oturun kalkamasın gölgesinden
Bir ağaç dik! Başucuma ne olur.

Desinler ki! Adaletin kılıcı
Böyle olur onmaz derdin ilacı
Anla artık! İstedğim ağacı
Bir ağaç dik! Başucuma ne olur.

(04.01.1994- Manisa/ Demirci)

Ahmet Alıcı (efsane)

:O:*...Sitem Sofrası...*:O:

Sitem sofrasını açtık erenler
İnsanlar bir lokma tatmış gidiyor
Bilmem ki! Bu gidiş, nereye gider?
Herkes kendince yol, tutmuş gidiyor...

Aç gözünü seyret! Bir ibret âlem
Ne varlık mutluluk, ne yokluk elem
Kılıçtan keskinen bir kuru kalem
Top, tüfek dünyayı yakmış gidiyor...

Saygıyı unutmuş insan kendine
Kuyu kazar olmuş kendi bendine
Her halt'ı yaparken özgürüm diye
Bulanık bir sele batmış gidiyor...

Dolaştık âlemi çok yöre gezdik
Çok dertler dinledik, çok yara deştik
Ne insanlar gördük, ne dostlar bildik
Dostunu arkadan vurmuş gidiyor...

Kanayan yaraya ilaç çalmayan
Avucunu sıkıp yumruk yalayan
Dünyanın malıyla gözü doymayan
Kuru bir kefene yatmış gidiyor...
(Dört kollu tabuta yatmış gidiyor...)

(31.08.1993- Manisa/ Demirci)

Ahmet Alıcı (efsane)

***? *...Şair Olacaksan Öğrenmen Gerek...*? ***

Mademki şairim dersin kardeşim
Bastığın toprağı öpmeden geçme!
Küçücük bir rehber şu dediklerim
Kulağını aç da duymadan geçme!

Bilmiyorsan eğer aç kitap oku...
Bir yöne başmasın kantarın topu
Elinde tuttuğun sihirli oku
İnsanın kalbine takmadan geçme!

Ulu bir çınarmış çöl ortasında
Kılavuz olurmuş umutsuzlara
Kalkıp da gidersen eğer Konya'ya
Yüce Mevlana'yı görmeden geçme!

Âşık Veysel ise bir kırık sazmış
Türküler okumuş, şiirler yazmış
Toprağın bağırını eliyle kazmış
Sivas'ta gülünü dermeden geçme!

Fark etmez ne dilin, ne rengin ona
Müslüman ol! Demiş tüm insanlığa
Eğer bulunursan Arabistan'da
Zem Zem'den bir yudum içmeden geçme!

Eserleri ile halen yaşayan
Bazen öğüt veren, bazen taşıyan
Türkülerimize bir ahenk katan
Pir Sultan Abdal'ı anmadan geçme!

Kanıyla destanlar yazmış tarihe
Şehit düşüp kalmış Çanakkale'de
Eğer o tarafa yolun düşerse
O mezar taşını öpmeden geçme!

Her kim, ne söylerse, söylesin ona
Saygı duymak lazım öyle insana
Rusya'da yatsa da Hikmet Nazım'a
Allah için selam salmadan geçme!

Kimse bulamamış herkes arıyor
Bilmeyen çulsuz bir derviş sanıyor
O koca Yunus'u dünya tanıyor
Gönlünde izini bulmadan geçme!

O asil insana hayran bu ülke
İmzasını atmış Cumhuriyete
Türk'ün kalbinde ki Anıt Tepede
ATATÜRK'E saygı durmadan geçme!

Önce geçmişini, soyunu tanı
Sakın hor görme kendi atanı

Dünyaya duyuran Türk'ün adını
Sultanlara dua etmeden geçme!

İşte bunlar senin mihenk taşların
Temele koyarsan yıkılmaz yapın
Üstünü kendin ör gönüldür harcın
Böyle bir eseri yapmadan geçme!

Kalemde saklıdır şairin sırrı
Bülbüle çevirir kara taşları
Diliyle mest eder tüm insanları
Ders alınacak söz etmeden geçme!

Şair olacaksan öğren bunları
Mutlak seveceksin bütün kulları
Örnek al kendine bal arısını
Bu güllerden zerre tatmadan geçme!

Birkaç örnek sana bu saydıklarım
Her çiçekten al da tatlansın balın
Bende senin gibi aynı yoldayım
Bana da bir ışık tutmadan geçme!

(08.11.1993- İSTANBUL)

Ahmet Alıcı (efsane)

...*/... **Aşkı Yakmaya Geldik...*/...**

Başiboş dolaşma da bir çizgi bul kendine,
İbret alsın şu âlem, oku, öğren, öğret...
Biz bir nura dönmüşüz sende katıl bizlere,
Şu karanlık dünyaya ışık saçmaya geldik.

Sevgiye tutsağız biz karıştık aşk seline,
Akar durur gönlümüz gönül denizlerine,
Sevmeye hasret kalmış, pas tutmuş gönüllerde,
Sevgi meşalesinde aşkı yakmaya geldik.

“Kim olursan olda gel” diyen söze uyup da,
Allah bile sev demiş, sevgi duy insanlığa,
Biz göçüp gideceğiz geride kalanlara,
Şu üç günlük âlemde sevda ekmeye geldik.

Savaşlara isyan et! Göster artık gücünü.
Bir hidrojen bombası soldurmasın gülünü
Hürriyete bayrak aç! Dünya duysun ününü
Barış tomurcuğunda güller açmaya geldik.

İster siyah, beyaz ol, kenetle ellerini,
İnsanlara saygı duy, ayırma dili dini,
Sevmeyi kutsal say da saklama sevdiğini
Gönül topraklarına sevda ekmeye geldik....

(23.10.1992- BİTLİS)

Ahmet Alıcı (efsane)

"Sev Artık..."

Şu yalancı âleme kimler gelip gitmedi
Yaşanmadı dünyada böyle aşk böyle sevgi
Mutlu olacak isen görüp eridiğimi
Ateşimi bırak ta kül diyerek sev artık

Hayalinde düşünde özleyip beklediğin
Kırlarda dolaşıp da güzel diye sevdiğin
Ömür boyu üstünde diyar, diyar gezdiğin
Mutluluğa götürün yol diyerek sev artık

Mutluluğa götürme kes artık yollarımı
Hazan mevsimi olda kırıver dallarımı
Sevginle yeşertmeyip yolda yapraklarımı
Baharım demiyorsan çöl diyerek sev artık.

Her insanda bir ümit bir gerçek bir düş vardır
Düşmanım ol nefret et her kinde bir aşk vardır
Yalan söyle herkese deki buda hasmımdır.
Tanidik demez isen el diyerek sev artık

Gürleyen bir alemde kulağını çınlatan
Duyduğunda her zaman seni üzüp ağlatan
Dinlediğin müzikte yüreğini sızlatan
Bir saz ya da kemanda tel diyerek sev artık.

Terk edip gitme sakın bırakma beni burda
Tahammülüm kalmadı senden ayrı kalmaya
Sensiz yaşamaktan ise Azraillim olda
Canını alacağın kul diyerek sev artık

Hısmım diyemiyorsan hasmım deyi ver bari
Zaten yalancı dünya kime kaldı ki baki
Razıyım ölüme de senden gelsin inan ki
Beddua et arkamdan öl diyerek sev artık.

(19.09.1992- Bitlis)

Ahmet Alıcı (efsane)